

سوالنامہ جمعہ

بہجۃ الاطفال الامام
 دہشتیان سنوران بحر لنگر
 سید علی محمد میرزا
 وزیر امور خیرات و برکت
 و اوقاف و امور خیرات
 کوشا خیران بینگ خیرات
 صید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 یا اللہ! آمین! او
 بالقرآن مجید
 حلال و حرام
 حلال و حرام
 حلال و حرام
 حلال و حرام

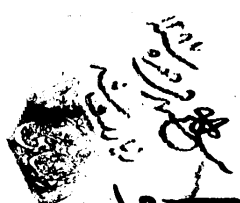
دوره جدید سال دوم، ضمیمه شماره اول، بهار ۱۳۸۳ (پیاپی ۲۴)

لا اله الا انت ولا آئمتك
لا اله الا انت ولا آئمتك

الذي لا اله الا انت ولا آئمتك
الذي لا اله الا انت ولا آئمتك

فلا اله الا انت ولا آئمتك
فلا اله الا انت ولا آئمتك

فلا اله الا انت ولا آئمتك
فلا اله الا انت ولا آئمتك

والتحسين من اوصافهم في ابيهم
والتحسين من اوصافهم في ابيهم

الله لا اله الا انت ولا آئمتك
الله لا اله الا انت ولا آئمتك

الله لا اله الا انت ولا آئمتك
الله لا اله الا انت ولا آئمتك

الله لا اله الا انت ولا آئمتك
الله لا اله الا انت ولا آئمتك

الله لا اله الا انت ولا آئمتك
الله لا اله الا انت ولا آئمتك

الله لا اله الا انت ولا آئمتك
الله لا اله الا انت ولا آئمتك

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ
وَبَايَعُوا عَلَى الْكَيْدِ وَر

وَالْعَدْوَانِ وَقَاتِلُوا اللَّهَ
وَالرَّسُولَ

وَبَيْعُوا بِيَدِ الْإِثْمِ
لِنَالِكٍ مَثَلُهُ بِرِ الْعَدْوَانِ
سَخْتِ عَقْوَتِهِمْ أَسْنَدِ

حُرْمَتِ عَزَائِمِ الْحَبِيبِ وَ
حَرَامِ كَرَمِ هَيْبَتِهِمْ وَكَرْمَتِهَا مُرْدَارِ

وَلَا جُنْدٍ مِنْكُمْ شَنَا قَوْمِ
وَمَنْ يُوَدِّعْكُمْ فِيكُمْ شَاكِرًا دَشْمَانِ كَرَمِ آيَةِ
مَرْمَرِ كَرَمِ

أَضْلُوا لَكُمْ عِزَّ الْمَسْجِدِ
وَرِثَانِ عِزِّهِمْ
أَسْمَى وَرِثَانِ كَرَمِهَا دَرِزَانِ

الْمَنَامِ أَلْتَعْتَلُوا وَوَلَعْنَا
بِهَائِهِمْ كَرَمِهَا دَرِزَانِ
حَرَامِ

وَمَنْ يَلْمِزْكُمْ فِي الْأَعْيُنِ وَاللُّغْوِيِّ
وَمَنْ يَلْمِزْكُمْ فِي الْأَعْيُنِ وَاللُّغْوِيِّ
وَمَنْ يَلْمِزْكُمْ فِي الْأَعْيُنِ وَاللُّغْوِيِّ

اینها

ذُجِّتُمْ وَمَا لَكُمْ عَلَى
 النَّصِيبِ وَالَّذِينَ هُمْ
 بِاللَّامِلَاتِ ذَلِيلٌ وَمِمَّا
 كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتْلَةُ
 وَأَنْ تُقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

اللَّهُمَّ زُجِّجُوا الْمُجْرِمِينَ
 وَالْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ
 وَأَلْحِقُوا بِهِمْ
 مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 وَمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

کلمه الاسلام در بنا فز
 خوششانا مسلمانان دینی همگی
 اصطلاحی مخصوصه غیر
 معجزه خود در رک سینه جده
 بخاره دره شد در رک سینه جده
 هجانبی الا فز
 مبارک استن
 بزه را
 استغفر و ارجو کسوا
 خدای امزندان رحمتها را بسند

مرکز بنام و لا تشبهوا
 از دین شما و متبسید از ایشان
 و لا تشبهوا النور الخ
 و متبسید از نور امروز تمام کردم
 ابرج بنام و انفت
 بنام تمام کردم
 علیهم بهمتی و ز صیت
 بر شا هستم و بیستندم

اینها

الله فاعلموا ما مثل
 خداست و آنچه که مانند
 علمم و اذكروا اسم
 را بخوانید و نام
 الله عليه واتقوا الله
 خدا را و بترسید از خدا
 ان الله سميع العليم
 خداوند شنوا و داناست

يا ذا الجلال والإكرام
 ای صاحب بزرگواری و
 الكرامات وما علمتم
 آنچه را که ندانید
 من الجوارح منكم
 من اجزای خود
 فقلوبهم تهاوت ما غابكم
 پس دلها بزرگواری ما را
 فراموش کرد

النبوه لجلاله الطيبات

امروز حلال کرده شد شمارا با کتبها

وظعام الابدان و نورا

و طعام اشنان کرده شد

البنان حلاله و ظاهرا

کتاب حلاست شمارا و طعام شمارا

جواهر المعنفات

حلاست اشنانا و باکد اشنان

من المومنان والمحنان

از بازرگرو دینتم و باکد امنان

من اللذون و نورا الكتاب

از اشنان کرده شد نورا کتاب

من قباک اذ ایتبهون

از سنج شمارا ایزمان که به عهد بودشان

اجور و هز مع جنبین علیهم

کله بهار اشنان باکد امنان و جنب

بناام بر سرش متناسره

ایسترا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا

ای مومنان ایمان

وَجِئْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْلُظُوا

کوتیجا بیستید نظر کردن پیشوید

وَجْهَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ إِلَى

روبهار شمارا و دستهار شمارا والا

الْمَلَأْتُمْ وَأَبْصَارَكُمْ سَرَاهًا سَمِعًا

زوکهارا و بهار سمیع کتیر سرهار شمارا

سَامِعِينَ وَلَا تَجْرُوكَ

زنا کاران و کز نواران سار

لِجُنُودِ اللَّهِ يُكْفَى الْإِنْسَانَ

دوستانی و کتیر کاران شهیدان ایمان این شهیدان

شِعْرًا يُخِطُّ غَلْظَهُ وَهَيْبَتُهُ

بهره بختی سار شهیدان و بهار و زینت و هیبت

الْإِسْحَاقَ هِيَ الْكَلْبُ مَهْرُ الْإِسْحَاقِ

ایسحاق از زبان حار است

مستقیم

من الف باء او لام مستتر

از حدث ابی دست با جمعیت کتبت

البتة فالعبد و اما بنحو

و از آن و بلیغ تمیید ابی بهم کتبت

ضعف اطیبا فاصحوا

و در بعضی دست ایچ و صح کتبت

بوجهی صح و ابی بکرمه

و دستهای شما از آن

و ارجعوا الی الله تعبروا

و ابیهای شما که کتبت فادعوا الی الله تعبروا

کنهونحننا فی ظنروا

برده بید حنن خود را بشنوید

و انکم مرضی الی علی

و اگر تمید بهاران با او

سفر او جان خود را بخر

سفر با ابی بکی از شما

ایضا

وَأَذْكُرُ وَلِعَظُّهُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وای که قید گرفتند خدایا بر ایشان
 وَمِثْلَهُ الَّذِي وَأَقْلَمُ
 ومانند آنست که بیچارگان کردند و نشان داد
 إِذْ ظَنَنَّا أَنَّ عَصَا قَارُونَ
 در آن هنگام که گمان کردیم که عصای فرعون
 وَأَنَّ اللَّهَ آتَاهُ الْغَنَاءَ
 وپنداشتیم که خداوند او را ثروت فراوان
 وَتَوَلَّى اللَّهُ آتَاهُ الْغَنَاءَ
 وپس بر او غنای فراوان داد

فَأَمَّا نِدَاءُ اللَّهِ لِجَعْفَرٍ إِذْ
 وپس ندا داد خداوند برای جعفر
 هُوَ خَافُكَ وَالْجَنَّةُ نَارُ
 تو را می‌ترساند و جهنم آتش
 الْبَطْنِ كَمَا كَانَتْ تَقْرَأُ
 شکم را همان‌گونه که می‌خواندی
 وَمَا كُنَّا نَدْرِكُكَ إِلَّا بِرَبِّكَ
 و ما نمی‌توانستیم به تو برسیم مگر با پروردگارت
 وَمَا كُنَّا نَدْرِكُكَ إِلَّا بِرَبِّكَ
 و ما نمی‌توانستیم به تو برسیم مگر با پروردگارت

اعلوا هو اقرب المتقوت

عدل و کتبید، کار از نزد بگردد برهنگی کار را

واتعوا الله اوله الله خبير

و در بگردد، بخدای بگردد خدا او آگاه است

باعتقلوه و وعد الله الذين

در آغ چه کند و وعده که خدای ایشانرا

اعتقلوا و اعتقلوا الصالحين

بگردد و بگردد، بگردد

بذات الصدور بآياتها الذين

در سینههاست، او

آمنوا اذكروا اولوا عهدنا لله

مؤمنان، بگردد، ایشانرا که از خدا

منها اولوا العهد صلواتنا

خواهان برآستی، در عهد و عهد ایشانرا

منها ان قوم على الاعراب

در سینهها بر سر و سینهها بر سر و سینهها

و سینهها و سینهها

اذكروا نعمتنا الله عليكم
 اذكروا نعمتنا الله عليكم
 اذكروا نعمتنا الله عليكم
 اذكروا نعمتنا الله عليكم
 اذكروا نعمتنا الله عليكم
 اذكروا نعمتنا الله عليكم

لهم مغفرة واجرا عظيما
 لهم مغفرة واجرا عظيما
 لهم مغفرة واجرا عظيما
 لهم مغفرة واجرا عظيما
 لهم مغفرة واجرا عظيما
 لهم مغفرة واجرا عظيما

اللّٰهُ اِنِّي مَعَكُمْ لَاقِيًّا
 حذای من طاشام اگر بیاید
 الصَّلٰوةُ وَابْتِغَاءَ الرَّحْمَةِ
 نازرا و بدعهد زحمت را
 وَاقْتَنَاءَ بَرٍّ مَسْلُومٍ وَغَيْرِ ذٰلِكَ
 و بگریزید بیضا میزان مزاج و نضر کنیز اشعار
 بِرَحْمَتِكَ يَا اَللّٰهُمَّ
 بِرَحْمَتِكَ يَا اَللّٰهُمَّ
 بِرَحْمَتِكَ يَا اَللّٰهُمَّ

عَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا
 در حذای بجز تو که کتبید مومنان
 وَلِلّٰهِ اِخْلَاصًا
 و بر جمیع کج بگرفت حذای بیجان
 بِرَحْمَتِكَ يَا اَللّٰهُمَّ
 و بر ستاییم از ایشان
 بِرَحْمَتِكَ يَا اَللّٰهُمَّ
 و از ده نقیب از پیغمبر و آئینت
 بِرَحْمَتِكَ يَا اَللّٰهُمَّ

ذَلِكَ مِنْكُمْ مَنْ قَدْ ضَلَّ

از شما که گمراه شده اند

سُوِّبَ السَّبِيلَ قَبْلَ أَنْ يَضْعُرُ

از راستی راه در آنچه پیش از آنکه

میشاید آنها را لغتاً هم فرودمانند

بماند ایشان را لغتاً هم فرودمانند

وَلَوْ بِهِمْ قَبْلَ سِينَةٍ مَجْرَمٌ قَوْلٌ

و اما ایشان سینه سینه میگویند که گناهانند

وَقَدْ حَسَنَّا الْأَكْفَابَ

و اما بدست پرستارها

عَلَى سُرْسَبَاتِهِمْ وَلَا جُنَاحَ

از شما گسستهها و شما و در گناه شما را

جنایت جبری که بر شماست

در گسستههایی که برود از زبیران

الْأَنْفَالِ فَمَنْ كَبُرَ تَعَابًا

که بگردد کار و زحمتش

الجاهل غزوه اضعوه و
سحر را از جاهلهاى آن
نسو لخطا بها فجو را
و قهرش كى ديد بنازه سحرهاى
بهر و لاقى القطن على
و هميشه با دوستى خدا
دان
خبره منعه عن الاقلام
خدايى از ارشاد منى و سحرها
صحنه خيالات هفتاد با سحر و سحرها

آينده را

هو لعنه غمهم و اصغ
شبان غمهم از ايشان دورى كردان قلم
الله بجهت الملك هنيهت
تعدادى دوستى سحر را از سحرهاى آن
هو الايون فالو التناصار
و از ايشان سحرهاى آن
كردند با ترساناين
فنا و هينا قهر فلسوا
كردند سنان ايشان بجهتند

بِمَا كَانُوا يَتَّبِعُونَ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا
 سُلُوكَ الَّذِينَ كَانُوا يُضِلُّونَ
 وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
 وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
 فَجَاءَ بِذُنُوبِهِ
 وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
 وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
 فَجَاءَ بِذُنُوبِهِ
 وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

حَتَّىٰ تَأْتُوا بَدَلِهِمْ
 فَاغْرِبْنَا فِيهِمْ الْعَدْلَ
 وَالْبَعْضُ إِلَىٰ يَوْمِ الْآخِرَةِ
 فَتَبَيَّنَ لَهُمْ
 وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
 وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
 فَجَاءَ بِذُنُوبِهِ
 وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

مِن الظلمات إِلَى النور

از تاریکیها کز روشنایی سلام

بِأَذْنِهِ وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْنَا

مهرمانی نوری و ره نماینده اش را

جِئْ بِجِبِّهِمْ لِيَأْخُذَهُمْ

بجوشد از دست کافرین

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ

اشتراک کرده گفتند حال او نیست

غَزِيْبٍ نَّهِيَ عَنِ الْكُفْرِ بِاللَّهِ

نارز فروز ایستاد بر حق با ملامت از خدای

مُؤْتَمِرِينَ كَانُوا يُعْبَدُونَ فَهِيَ كَيْفِيَّةٌ

نوعی و کتابی هم دیده در

بِهِ اللَّهُ مُبْتَلًى لِيُبَيِّنَ لَكُمْ

دل از خدای امس که با حق در کرد

الْبَيِّنَاتِ وَاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ هُمْ يَوْمُ الْقِيَامِ

و فصلی در سلاطین و بهی که در آن است

الاَرْضِ جَمِيعًا وَ لِلّٰهِ مَلِكٌ
 زبیر الہند و خدا پروردگار
 السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَ مَا
 اصافنا در زمین و آسمان
 بَيْنَهُمَا خَلُقُ مَا يَشَاءُ وَ اللّٰهُ
 میان آسمان و زمین می خاهد خواب
 عَلٰی عَرْشِ عَظِيْمٍ وَ
 در و عظیمی ظلمت

الْمَسِيْحَ بْنِ مَرْيَمَ وَ اٰتٰنَا
 مسیح سید عالم که در کتاب
 بِجَايِزٍ مِّنْ لَّدُنْكَ فَتَبَارَكَ
کدی شایسته از جلال حق
 الرَّبُّ اَنْ يَّعْلَمَ اَنَّ الْمَسِيْحَ
 خواهر که در کتاب مسیح سید
 مَرْيَمَ بَعَثَ فِيْهَا نَسُوْنًا
سید را و مادر او را و نفس را که در

قالب اليهود والنصارى

کسر سه جودان در سالان

جنايات الله واجتباوه

یا بران حلالی هم در میان ایه

قل فلو عهد بکم بلذوق حکم

مکرمات و بجزایر کمال بکمال شما

بالتیغ بقتل من خلق لغف من

بشری عهد، اکتفا برینا و بجهت سزا در سزا

اینها

تینا و یغیر رب من ینسأ الله

بخاطر ده روز کرد که با حواجر و خوار است

فلاک السموات والارض

لاحتیاج اسما و زمین

فما بینهن الله العزیز

و در میان آنها و در آیه سوره بقره

بأهل الکتاب و نجوا ربنا

ای اهل کتاب که ایمان آوردند

نَعْتِ اللّٰهَ عَلٰى عِرَاقٍ

نعت خدا را بر عراق

جَعَلَ فِیْهِ اَنْبِیَاً وَجَعَلَهُ

تو در او در پیشها مظهرانی و تو در شما را

مَلُوْکًا وَتَلَّاهُمْ بِالْحَبِیْرَةِ

پادشاهانی و داد شما را ایچ نداد

لِخَدَائِمِ الْعَالَمِیْنَ بِاَقْوَمِ
سکرها از حصارها را بر اقوامش

بِیْنَهُمْ عَلٰى قُرْبٰى مِّنْ اَرْسَل

بین آنها در نزدیکی ازینجا که من فرستادم

اَرْسَلُوْا اِلَیَّ جَاۗئِلًا مِّنْ بَیْنِهِمْ وَلَا

فرستادند مرا ازینجا که میان آنهاست و نه

بِیْنَهُمْ وَلَا جَاۗئِلًا مِّنْ بَیْنِهِمْ وَلَا یُرِیْ

بین آنها و نه فرستادند مرا ازینجا که میان آنهاست و نه بین آنها

عَلٰى اَشْیَءٍ مِّنْ بَیْنِهِمْ وَلَا یُرِیْ

بر چیزهایی که میان آنهاست و نه بین آنها

عَلٰى اَشْیَءٍ مِّنْ بَیْنِهِمْ وَلَا یُرِیْ

یا موسیٰ آت فیها قوما لیسوا
ای موسیٰ تحقیق کرد اینجا گروهی کرد گشتان

ربوبنا انزلنا من السماء
و ما انزلنا من السماء در آن ما

بجوه اینها فانزلنا
بیرون ایند ازان بشکر بیرون ایند

منها فانا لاجنون قلوب
از آن منجوب گشتان و در آن منجوب از آن بیرون
از آن منجوب گشتان و در آن منجوب از آن بیرون

انزلوا الا
خوارشید درزم

التي كتبنا
انزه بنزود در آن

لا تنزلوا
دواز مکر در آن

فمنزلوا احبا
آهنوز از کردید منجوب از آن

اینها

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَسَتَحْمِلُهُ

بگو توکل کن بر خدا اگر او تحمل کند

قَالَ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ خَلَقُوا

گفتند ای موسی اگر ما خدا فرستادیم

إِنَّمَا دَعَوْنَاهُمْ لِقَاءِ رَبِّكَ

همگی بخواستیم دیدار با پروردگار تو

أنت و ربك فقاملا إنا

تو - و خداوند تو - کارزار کردیم با جماعت

وَجَلَّ مِنْكَ الْبُزْجَانُ

دورد از ایشان که ترسیدند

الْبُزْجَانُ اللَّهُ عَلَيْهِمَا الْوَعْدُ

وعدت کرده خدای بران هفتاد و چهار شب

عَلَيْهِمُ الْبَابُ فَإِذَا كُفِرُوا

بر ایشان در روزی که انکار کردند

بِآيَاتِنَا غَابُوا عَنِ اللَّهِ

از آیات ما غایب شدند از خداوند

هاتنا قاعدون قارتب

اینجا فستقک از زنجیر کفر جدا کن

اتلح املک الانسی

مرا از شای ندازه مگر در نفس من

انجی قافو ویننا وینس

و برادر من جدا کنی از املک و حیلان

اللهو النابینین قانقنا

گروه فاستق کنتس ان

محرمه علیهم از عین سنه

حدا مر کرده است بر ایشان چهل سال

بیتهموز فی الاض فلا

در چهار روزه در زمین بی نیست

تاس علی القوم النابینین

تجاری بر گروه فاستق

وانت اعلمهم نبی الی الام

و بخوان بر ایشان حسب دوسر ادم

التَّهْلِيكِ لِيُنْزِلَ عَلَيْكَ
 الْوَيْحَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
 وَمَنْ يَنْزِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
 فَهُوَ الْوَيْحُ الْمُنْزَلُ
 وَمَنْ يَنْزِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
 فَهُوَ الْوَيْحُ الْمُنْزَلُ
 وَمَنْ يَنْزِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
 فَهُوَ الْوَيْحُ الْمُنْزَلُ

بِالْمَلَكِ الْمُرْسَلِ
 وَالْمَلَكُ الْمُرْسَلُ
 الْمُرْسَلُ الْمُرْسَلُ
 الْمُرْسَلُ الْمُرْسَلُ
 الْمُرْسَلُ الْمُرْسَلُ
 الْمُرْسَلُ الْمُرْسَلُ

وخلق خیه قتلہ فاصح

در کشتن مراد او کی کشتن او را و سید

مولا الخ سیرت فی فضل الله

توجه به زیارت کلمه سیرت فی فضل الله

غزواتیجی فی الارض

کلاسی در زمین

ایرینه ایلیک یورای سیرواته

تا بنام او را بخون پیوسته عورت

ایک ایلد از پیوسته ایلی و

مردان و زنان که با او می پیوستند

ایرینه قتلوز هنر اصحاب

و کلمه ایلی و کلمه ایلی و کلمه ایلی

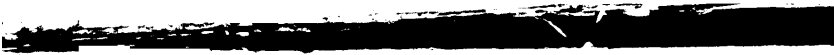
البار و ذلک خیر الکا

اقتضی و انست کلاسی ستم

ایرینه قتلوز هنر اصحاب

کلمه ایلی و کلمه ایلی و کلمه ایلی

كُنَّا عَلَىٰ سَبِيلِ
 وَاجِبٍ فِي مِزَانِ
 الْعَدْلِ
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَسَاءَ لِلَّهِ الظُّلُمَاتُ
 الَّتِي كَانَتْ
 فِي أَعْيُنِ النَّاسِ
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَسَاءَ لِلَّهِ الظُّلُمَاتُ
 الَّتِي كَانَتْ
 فِي أَعْيُنِ النَّاسِ

لَخَبِيرَةٌ لِّمَا يَكُونُ
 فِي الْأَعْيُنِ
 وَمَا يَكُونُ فِي
 الْأَعْيُنِ
 إِلَّا عَرَفَ الْعَلِيمُ
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَسَاءَ لِلَّهِ الظُّلُمَاتُ
 الَّتِي كَانَتْ
 فِي أَعْيُنِ النَّاسِ

فِی لَه رَضِ لَسْبِ وَرَاثِ

در زمین اسرار و کائنات است

خِزَامِ الْاَلْبَانِ بِحَارِ الْوَالِدِ

خزانه اشکان کرمه حار بستان خدایا

وَرِضْوَانِهِ وَنَسْبِ عَوْنِهِ

و سفارش او را و بجه او بند

فَلَا رِضْفَانَا اَنْ اَنْتَلُوا

زین نفسا اکر کشتم

وَمِنْ لِحْنِهَا اَفْكَانِهَا

و کسب از لحن او کسب از کف او کرد

الْكَاسِ مَجْمَعًا وَفَلَا حَالَهُمْ

مردمان را هم جمع در کاس و بود حالشان

وَسَلْنَا بِالْاَبْتِنَابِ مَقَاتِلِ

و بنام او را با اسبها، مقاتل

كَثِيرًا مَعَهُمْ نَجْرًا كَالِكِ

بسیار با او ایشان کسب آفتاب

اینها

فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
در آن جهان عذاب بزرگ است
 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ
مگر ایشان که توبه کردند از پیش
 أَنْتُمْ لَهُمْ غُلَامٌ مِمَّنْ
و از آنست که در پیشگاه شما بچها
 كَانُوا مِنْ قَبْلُ
بودند از پیش
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ
و آنانند که از ایشان برتر اند

أَوْ يَصِلُوا إِلَى اللَّهِ
یا برودند او را که مستجاب است بر این سوره دستها را افشار
 وَأَنْ يَجْعَلَ لَهُمْ خِلافًا
و یا بچسبند و ایشان از خلاف
 مِمَّنْ
مخبرند
 أَنْتُمْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ
و از آنست که پیش از این
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ
و ایشانند که از ایشان برتر اند

لَوَاتِلَعِ تَمَازِي الْاِخْرَاجِ جَمِيعَا

اگر چند اشعار را از این در زمین است همه

وَمَا لَمْ يَمُضْ لَمْ يَمُضْ لَمْ يَمُضْ لَمْ يَمُضْ

چون آنکه در این اشعار همه چیز است و هر چه

مِنْ غَيْرِ اِيَّاهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

سعدیاب روز رستاخیز

مَا تَقْتَصِرُ عَلَيْهِمْ وَ لَهُمْ عِلْمُ الْاَلْبَاسِ

چون بشود بر آنان و ایشان را عقل

الَّذِي يَنْفَعُوهُ اَللّٰهُ و

در مومنان بهر چه بود در خوار

اَبْتَصُوْا اِلٰى اَبْنِ الْوَسِيْلَةِ و

و بطلبید از او در دینی

جَاهِلًا وَا فِيْ شَعْبِهِ اَعْلَمُ

و جهاد کنید در راه او را نشناختند

مِنْ اَنْ اِيَّاكَ يَلْبَسُوْا

تا آنکه بپوشند از شما را

اینهاست

وَأَطِيعُوا أَوْلِيَّكُمْ مِنْ بَنِيكُمْ

بهر پدر دستها را از درون بپوشانید

وَسَبِّحُوا لِلَّهِ حِينَ تَقُومُونَ

وهر گاه بایستد از خدای

وَسَبِّحُوا لَهُ حِينَ تَقُومُونَ

وهر گاه بایستد کار است بر خدای

وَسَبِّحُوا لَهُ حِينَ تَقُومُونَ

وهر گاه بایستد کار است بر خدای

وَأَطِيعُوا أَوْلِيَّكُمْ مِنْ بَنِيكُمْ

بهر پدر دستها را از درون بپوشانید

وَسَبِّحُوا لِلَّهِ حِينَ تَقُومُونَ

وهر گاه بایستد از خدای

وَسَبِّحُوا لَهُ حِينَ تَقُومُونَ

وهر گاه بایستد کار است بر خدای

وَسَبِّحُوا لَهُ حِينَ تَقُومُونَ

وهر گاه بایستد کار است بر خدای

ويعفر لمن يشاء والله عليم

و بیامرزد هر که خواهد و خدای در

کتابت قدیر و آیات رسو

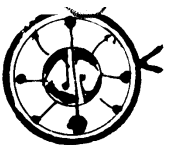
همه چیز توانست ای بیخام

لا تخشوا الله على أموالكم ولا

نگرید از خدا بر اموال شما و نترسید

في الكفر من الذين قالوا

در کافری از ایشان که گفتند

فان الله يتوفى عنه انى

هر خدای بی تو میبرد هر که خواهد

الله غفور رحيم الرحمن

خدای آمرزنده بزرگوار و رحیم است ای بزرگوار

ان الله له ملك السموات

خدای او را است پادشاهی آسمانها

والارض يخبر عن نيات

و زمین علیه میگوید هر که خواهد

تخفون العالم من بعد
 عکروانند سخرا از پس
 مواضعه بقولوا ان
 جا بجهان به گویند اگر
 او بینهما انما اخذوه وان
 واکه در این دو کلمه است که در اول و آخر
 وانه مستعملین
 او تو انون فاخلوا
 اخذاده حشر ظهور تو که از پی سید

آتانا با قوا هم عمرو لم تو من
 وانی بیا در دست
 بر از دستین برهنه های ایشان
 طوبی هم و هم الله فها جوا
 دل های ایشان و از ایشان که هر شدند
 ستاعوز الیک غایب ستا
 بگویم شیوه غایب استخوان در رخ را بگویم شیوه از
 عوز الیک هم و هم الله فها جوا
 بخت بر کردی و می از این کتا مدند بنوی

مزیح الله قننه فلن
 هر که از خوره خدای از مودن او نیت
 نکند و هر که در راه او نرسد و در راه او نرسد
 بی شایسته ای که از او را از خدای جنبی
 و آیه الانزل الله
 امثال اشیا ننداره تم
 از بختها و مصلو لهم
 کما کند دلها و اشیا ننداره تم

الذین اختبروا لهم في الآخرة
 در این جهان خوار بی دریا نشنا ما در آستان
 غايب عن ظمير سماعون
 بزرگ بود مستبطل را نند
 الكراب كما انزلت
 خورن کلا با نند حر اتم شهرت
 فلان جارك في الحصر نذير لهم
 اگر بپایند بوز بوسی حکم کن صبا انشان

الْمَسْطِينِ وَكَانَ مِخْطَاكَ

دادگر از آن ^{مستقیم} و حوز ^{مستقیم} داور گنده ^{مستقیم} مرا

وَيَخْلَعُ التَّوْرَةَ فِيهَا

و توردید ایشانست ^{توریت} می در آنجاست

حَضْرَاتِهِ تَمْرِيْمُو لَوْ

حکم ^{حضری} و آنست ^{از} کرده ^{حکمی}

مِنْ قَدْ خَالَكَ وَمَا أَوْلَكَ

از ^{مستقیم} ایشان ^{از} ^{مستقیم} ^{مستقیم}

أَوْ اعْرِضْ عَنْهُمْ وَأَنْعِضْ

بارود ^{میکردن} از ایشان ^و ^{میکردن} ^{میکردن} ^{میکردن}

عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّوكَ شَيْئًا

از ایشان ^{زبان} نکنند ^{ترا} چیزی

وَأَنْ خَلَقْتَ فَلَا حُجْرَ بَيْنَهُمْ

و اگر ^{حکمی} ^{میکردن} ^{میکردن} ^{میکردن}

بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ بِعَمَلِكُمْ

براستی ^{میکردن} ^{میکردن} ^{میکردن} ^{میکردن}

والاحبار بما استخفظوا
و داقتند از مدارک کم با اکثر کثیره شمرند

من کتاب الله وكانوا
از کتاب خدای وجودند

عنده شهداء الاخشوا
در آن دو اهل بر صفت رسید

اللائس والخشوفى ولا
از مردمان و بنی سید از من

بالمؤمنين انما اتوا لنا بالنور
بجز وجود کسی با نور گردیدیم تو را نیست را

فيها هادي ونور تخليقها
در آن راه نوری حکم کند در آن

النبين والذين اسلموا
سفامبران ایشان که نرم شدند

للايمان والارباب
و بیک مردان ایمان بخدا برستان

النفس والنفس والعين
 النفس و جسم
 بالنفس والنفس بالالف
 بنفسی و بینی
 والاف بالالف والنفس
 و دندان و دوش
 بالنفس والنفس والنفس
 به دندان و جهاستها به ابرو و دستها

تسهر و آياتي فيها قولا
 و تحريف ابتداء من جاني حجارة
 ومن لم يخض بها نزل الله
 و هو حكيم كند ما مع زود و در حجاب
 فاولئك هم الكافرون
 ایشان دشمنند كافران
 فكنا غلبهم فيها ان
 و در اوج غلب ما

بِعَبَسِي نَزِيصٍ مَصْرَقًا لِّمَا

عربی بسر هم را راستگر خنار ازنا

بِنَزِيلٍ نَبِيهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَ

بنیاد نبی خود از توریست

أَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هَدًى

و دادیم او را انجیل در آن ره نرفتی

وَنُورًا وَصَدَقْنَا الْمَلِئِكَةَ إِحْسَانًا
و نور و راستگر خنار ازنا کم نیستی

فَمَنْ تَضَلَّ فَرْقًا فَهُوَ كَفَّارٌ

هر که صدق گد بران از کفارت بعد

أَمْ وَفَرِحُوا بِمَنْزِلِ

اورا و هر که حکم نهند بران زود کرد

اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

خدای بی ایشاگر گشتند ایشا شد ستم

مَلُوكًا وَنُفَعْنَا عَلَيْهِمْ هُدًى
کاران و بدستندگی در اثرها ارشادان

ایستاد

اللَّهُ فَارُوحَهُ الْفَالِقِ
خدای استخوان استخوان
 وَأَنْزَلْنَا الرُّوحَ الْاَلْمَبْلُوطِ
دروغ دردم بنی کتاب را حتی
 مُضَيِّقًا لِلْبَيْنِ فَيَلِي بِهِ مِنْ
راستگر گرفتار ازا که مشق از بندد از
 الْكُتَابِ وَمَعَهُ يَنْزِلُ غَلِيظٌ
کتاب و گواه دران کتاب

يُلْقِيهِ مِنَ السَّمَاءِ رِيًّا وَهَالِكٌ
از ببرد از توریست و ده نوری
 وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَذَكِّرِينَ وَنُحُوتٌ
دین و پندگی بهین کار از پندتاید حکم کند
 أَهْلَ الْأَنْجِلِ الْمُنَادِيْنَ اللَّهُ
اهل انجیل مایع درود کرد خدای
 فِيهِ وَفِي الرُّسُلِ حِكْمٌ لِّمَنْ يَدَّبُّ
دران و هوشی حکم کند مایع درود کرد

فلاحی بندهم و تالیف

بر حکم کن بسیار ایشان در این روز کرد

الله فلا تسمع اهلهم

و بناعت مکن آن و کفر این نظر است از آن

عجلان من الخواصر

از این آمد تو را از حق همرا

خدا بانه سرعته و منها

که در بزم از شما مستور یعنی و رفی

و لو شئت الله لم اجد لكم

و اگر خواستی حاضری هرگز در راه شما را پیدا نمیکنم

و لجانة و لك انبلوهم

و لکن تا بیان ما به شما

و ما انکم فی استنبهوا

در این آهنگ شما را برستی که بیدار

و انزلنا الی الله من جعلهم

بنده کردیم و از آمدن شما

ایستاد

فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ
 فَقَدْ كَفَرَ بِرَبِّهِ إِنَّهُ
 لَأَبْصَرُ
 اللَّهُ إِلَهُكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ
 بِمَا تَعْمَلُونَ
 بِمَعْصِرَاتِ الْفُجَرَاءِ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْحَقِّ
 كُفْرًا كَبِيرًا

جَمِيعًا فَيُنَادِي فِي الْيَوْمِ
 ذَٰلِكَ الْيَوْمِ الْأَوَّلِ
 خَلْقُهُمْ وَإِلَهُكُمْ
 إِلَهُكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ
 بِمَا تَعْمَلُونَ

لا تجندوا لليهود والنصار
مکبرين صودان و نساکارا

اوليا بعضهم اوليا بعض
دوستاني همينى افشان دوستان بعضى اند

و فرينيو لعمرو منى فانه منكم
و هر كس چو كى كه افشان از ان شما آيدى از شما هست

استالله لا يهدى القوم
اگر خداى ره نهد كسره

بالتاير لفا بهتمنى الفخر
از مردمان فاستقار اند بايركم

الجاهليه يعوزى فمز
جاهليت كى طلبند و كست

احسن جز الله حكما لغمر
بهتر از خداى بچكم تا نوزى كرا او

بوقومى فاتها الا نزلتمو
بى قومى فاتها الا نزلتمو
كى نيز شنه ان مومنان

او امر من عندنا وضحوا

با زبان از توره بچل

علما ستروا فی انفسهم

در نفسهای ایشان

و لا یبرهنونهم و لا ینزلنا

سختی بر ایشان و گوییم بر ایشان

انهم الا الذین اذنبوا بالله

با باری عز و جهه ایشان تا مسوکت خوره در آن

الظالمین فتری الذین فی

سخت کارا را ببینی ایشان را که در

قلوبهم مروضین اوعونهم

دلها را ایشان شکستند و شتابند و ایشان

یعولون حتی انهم یبطلون

که گویند و توبه میکنند که رسد بر با حق

فرضی الله اننا فی ما لیس

شاید حدیثی که آورد فتح و نصرت

یا ای الله، بهو تر محبتهم و

بیارد خدای مهربان را که در صورت دانا آید

بجسونه اذ لهد علی المؤمنین

و دوست دانا را اولی برافزاید و در مومنان

است به علی الصالحین و

بجاهل و فی سبیل الله

جهاد کند در سبیل خدای

خدا انما هم انهم لهم

حیضه انما لهم فی صبحه

خا پسین یا ایها الذین آمنوا

ممنون یا ایها الذین آمنوا

ممنون یا ایها الذین آمنوا

اینها

وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ

وایشان کفر و یمنند ایشانند

يَتَّبِعُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ

کیای عبادند نماز را و بچ دهند

الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْأَعْيُنِ

زکات را و ایشان کوع گرفتارند

وَمُرْسَلِينَ إِلَيْهِمْ رَسُولًا
وَمُرْسَلِينَ إِلَيْهِمْ رَسُولًا
وکه بوری که ببرد خدا را و سفامبر او را

وَلَا يَخَافُونَ أَوْلِيَاءَهُمْ

و نمی ترسند اولیاء ملائکه بناکر

ذَلِكَ فَضَّلَ اللَّهُ بِنُورِهِ

از فضل خداست دهد ان

مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

کرا خواهد و خدای فراخ عطاکن و دانست

أَنَا وَبِعَمَلِهِ اللَّهُ وَرَسُولَهُ
ولی شما خداست و بپنا مبر او را

وَالَّذِينَ آمَنُوا فَاتَّخِذْ

وایشان را که گمراه شدند بخوبی گمراه

اللَّهُ هُمُ الْفَالِقُونَ إِنَّمَا

حقایق ایشانند علیه کاران ای

الَّذِينَ آمَنُوا فَاتَّخِذْ

مکرمین

الَّذِينَ آمَنُوا فَاتَّخِذْ

ایشان را که گمراه شدند

وَلِعِبَادٍ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ

واینها از ایشان که داده شدند کتاب

مِنْ قَبْلِهِ وَالْخِتَابُ وَإِلَى

از پیشتر شما و کتابها را دوستانی

وَاللَّهُ اللَّهُ أَنْصَحُكُمْ

و بهیچیز بد از خدا ای مومنان

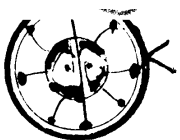
مُؤْمِنِينَ وَإِذْ أَنَا لَا يَمُرُّ

مومنان و از حال که می آیند

پیشتر

بِاللّٰهِ وَمَا نزلْنَا وَمَا
 اَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ
 نَبِيٍّ مِّنْ قَبْلِكَ فَاصْبِرْ
 لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُبْصِرْ
 بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَانْبَسِ
 بِرَبِّكَ تَزِيدُكَ
 كِبَارًا تَلِيكَ

اِلَى الصَّلٰوةِ لَتَذْكُرْنَهَا
 وَتَعْلَمْنَ اَنَّهَا
 سُوْرَةٌ مِّنْ قِبَلِ
 رَبِّكَ فَاصْبِرْ
 لِحُكْمِ رَبِّكَ
 وَلَا تُبْصِرْ
 بِنِعْمَةِ رَبِّكَ
 فَانْبَسِ بِرَبِّكَ
 تَزِيدُكَ كِبَارًا
 تَلِيكَ

عزسوا السبیل اذا

از راستی راه و از امان

جا گرفتارو آما و قدر

ایند بشما گویند بگر و بلیطیع ما و بجمعی

دخترها با الهک و هم قدر

و قدر شدند و بگامی و ایشان

خجوابه و الله اعلم بما

هر و شنید و آن و خدای دانایتر مراجع

الله من لعنه الله و غضب

خدای کس اگر لعنت کرد جزای و خشم خدای

عنه و جعل من هم القردة

و از او کسی کرد از ایشان حیوان

و الخنازیر و غما الطاغوت

و حیوانات و پیرستند دورا

و آریک شتمو کانا و اصل

ایشان بتراند جایگاه و کم شتم تراند

لَوْلَا نَعْتَهُمْ لَوَلَّيْنَاكَ يَا بَنِي قَلْبِ

چرا و از من بعد ایشانرا چه خوب نشانت

وَالْأَخْبَارُ عَزَّوَجَلَّ لَمْ يَكُنْ

و دانستندشان از گفتارشان بگهرا

وَإِذَا لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ

و خوردن ایشان حرام و سوز را بد استماع

كَانُوا يَصْعُقُونَ وَقَالَ

بودند کمی گسندند و گفتند

كَانُوا يَصْعُقُونَ وَقَالَ

بودند کمی گسندند و گفتند

مَنْهُمْ سِوَا رِعْوَانَ فَالْأَمْرُ

از ایشان کمی شنازند در بجه

وَالْحَزْوَانُ وَالْمَطْمَعُ السَّحْتُ

و گرسختاری و خوردن ایشان حرام را

لَيْسَ مَا كَانَ رِعْوَانًا يَجْعَلُونَ

براستماع کمی گسندند

منهم و انزل الیهم من
برخیزد از ایشان از آید زود کرده شد بنویاز

ربك طغنانا و كفرنوا
خوارند تو و کفر میکنند

التي انبأهم العذرة و
و سوگواریم بیان ایشان عداوت

التي انبأهم العذرة و
و دشمنی را تا بروز رستاخیز

الیهود بذل الله معلولت عن
جهودان دست خوار از عطا در گذرده دست درازای

ای یهود و لعنوا بها قالوا انزل
دستها را ایشان و لعن کرده سر نیز در آید گفتند بل

یا صعبسوطنا ان ینزل
دو دست اوی در عطا کنشای است خیز کند

که گفتند و لعنوا بها قالوا انزل
چنانچه حواهر و سفیران نیز از آنرا

اهل الكتاب آمنوا واتقوا
امر كتابه بگرد بستن و پرهیزگری

لقد فرغنا عنهم سيئاتهم و
پوششیم تا از خطا و گسسته‌ها ایشان

لا اخطانا هم حتى نكفهم
و خود گمراهانما ایشانرا در سیئاتهای برهنه

ولو اتقوا فاقوا التوراة
و اگر ایشان سیاهی داشتند خورایند

همما اوتقوا انانازالكتاب
همه برای که برانرا نرسند آنچه از کتاب

اطماناها الله ويسعون
فرد صیانتها خدا و بیرون

في الارض فسادنا فوالله
در زمین بفساد در

لا يجيبنا الله بما نزلنا
دوست ندارد فساد که نازل کردیم

سَأْمَا يَعْلَمُونَ بِآيَاتِ الرَّسُولِ

پر استند آنچه به کنند ای سفاهم

بَلِّغْ مَا نُنزِلُ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

برسان آنچه فرود کرده شد به تو از خداوند تو

وَأَنْزِلْ لَنَا نُورًا

وگر کنی بی نور ساینده

رِسَالًا لِلَّذِينَ يُعْجِبُونَكَ

سفاهم راوی و خداوندی به داد از تو

وَالْأَنْبِيَاءِ وَمَا نَزَّلْنَا بِهِ مِنَ الْقُرْآنِ

و انجیل را و آنچه نازل کردیم به تو از قرآن

مَنْ يَخْلَعْ لَأَخْلَعُوا مِنْ قُلُوبِهِمْ

از خدایان ایشان بخورند کسی از زور ایشان

وَمَنْ يَحْتَسِبْ أَنْ يُجِيبَهُمْ مِنْهُمْ

و از زور با یسای ایشان هیچ از ایشان نصد

أَنْ يَرْجِعَ إِلَيْهِمْ كَمَا يَكُونُ أَرْسَالًا

که رجوع کنند به سوی آنکه میسر است از ایشان

الانجيل وما اتى بالبحر
والبحر را ^{و آنچه تازه} و انرا كرهده ستر بشنا

من رجح و ليزيد اكبرها
از خداوند شما و بيزايد و زاوازا

منهم ما اتى الله من
از ايشان آنچه نوره كرده ستر بشني از

وي طغيانا وكفرا
خداوندتق و كافر و كاذبي

من الناس ان الله لا يهدي
از مردمان بجهنم خداي ره نهدايد

القوم الكافرين قراي اهل
كروه كافرانرا كه اهل

الكتاب لم يستعمل شي
كتاب نپسنديد و ر حيكري

منهم يعجبوا التوراة و
تا سايه ارايد توريت

والیوم الآخر و عمل صالحا

دبروز ان حسان و کرد بیتی

فلا خوف علیهم ولا هم

نیست ترس و را ایشان و نه اسنان

یحییون اولئکنا خذنا من قبل

بیمار و جبرند بگوشه ما بجان

بما سئلنا و ارسلنا الیهم
و زندان یعقوب و درستانای بدستان

فلا یست علی القوم الا الخیر

بسیار است بر کس و کس را بد و کس را نی

ان الذین آمنوا و الذین

بمحقق ایشان گنم و هم عهد و ایشان

هادوا و اولی الصابون

صایان و صابون

و انصاری من امری بالله

و تنسان بگوشه است حلال

اِنَّا نُرِيهِمْ اَشْرَافَ مَدَائِنِ الْاِنْدِلسِ
 وَنُرِيهِمْ اَشْرَافَ مَدَائِنِ الْاِنْدِلسِ
 وَنُرِيهِمْ اَشْرَافَ مَدَائِنِ الْاِنْدِلسِ
 وَنُرِيهِمْ اَشْرَافَ مَدَائِنِ الْاِنْدِلسِ
 وَنُرِيهِمْ اَشْرَافَ مَدَائِنِ الْاِنْدِلسِ
 وَنُرِيهِمْ اَشْرَافَ مَدَائِنِ الْاِنْدِلسِ
 وَنُرِيهِمْ اَشْرَافَ مَدَائِنِ الْاِنْدِلسِ
 وَنُرِيهِمْ اَشْرَافَ مَدَائِنِ الْاِنْدِلسِ
 وَنُرِيهِمْ اَشْرَافَ مَدَائِنِ الْاِنْدِلسِ
 وَنُرِيهِمْ اَشْرَافَ مَدَائِنِ الْاِنْدِلسِ

رَسَالَتَا جَاهِ اَسْوَدٍ
 بِمَلَا تَقْوَى اَنْفُسِهِمْ قُرْبَانًا
 حَبَابًا وَرِزْقًا يَتَمَلَّوْنَ
 وَخَسْبِهِمُ الْاَلْبَابُ
 وَخَسْبِهِمُ الْاَلْبَابُ
 وَخَسْبِهِمُ الْاَلْبَابُ
 وَخَسْبِهِمُ الْاَلْبَابُ
 وَخَسْبِهِمُ الْاَلْبَابُ
 وَخَسْبِهِمُ الْاَلْبَابُ
 وَخَسْبِهِمُ الْاَلْبَابُ
 وَخَسْبِهِمُ الْاَلْبَابُ
 وَخَسْبِهِمُ الْاَلْبَابُ

سوره مائده

عذاب الابرار الا تبوءون

عذای دردمنگسار ای تو، بپذیرکتبند

الى الله ويستخفرونه

و امرزش بچواهند از او

والله غفور رحيم

و خدای آموزگار و رحمتگزار است

المستجيبون فمن وراء الاسوار

مستجیب مگر سفامبری

قالوا اتوا الله ثالث ثلاثة

گفتند که خدای سدرتقی سه است

وما من الا الا الله واحد

و نیست هیچ خدای مگر بیک خدای

وان لم ينزلهم اعصابهم

و اگر و از پشتند از آنج - کوبند

لنحسبهم الا نزلهم

بدشتران که کافرشند از ایشان رسد

بوقلوز قل تعبدون

کودانشم شدند بگو ای سید پرستید

من ذوات الله مالها

باز تغییر خدای انرا که شای ندارد

لمصرنا ولا نفعنا والله

برشمار زلفین و نیست سود ز نام و خدای

هو السميع العليم قبا آه

او نیست شنوای دانایست بگو ای اهل

قل خلت من قبله الرسل

ککله شستهر از پیش او می مقامبران

وامه صلاتي فتمسكنا بالخط

و ما در او ایست گوی بودیم می جویم زین خط

الظلم انظر كيف نهين

ظلمون بگو چون خطا در می بین

لعمرو الآيات ثم انظر اني

برافشان آیه ایتمها و از بگو چون

الكتاب لا تعلموا في

كتاب تعلمون در

دینکم غیر الحق و لا تتبعوا

دین شما چه حق و چه رورکنید

اهل آئین خود را مطلقاً از من

مهاجران و مسلمانان که شدند از

قبله و اضمحلتوا جبراً و

بیش و گمراه کردند مردمان را

صلوا عرسو لا السبيل

راه و گنج شدند از راستی

بجز آلهی که فرمودند این

را یعنی کرده شدند ایشان که فرستادند از زبان

بسر آله علی السبيل و لا

بموجب از زبان دادند

و عیناً یعنی فرستادند آن

و عیناً یعنی فرستادند آن

منهم ينو آواز الله تنكروا

از ایشان که نیت می کنند ایستادند که گواهی دهند

لینس ما قرأه لله المرادهم

بر اینها - ایچ میش کرده ایم ایستادند نفسها را ایشان

انسخ الله عنهم وبي

اگر خستیم از شما و از ایشان و در

الغالب هو خالد وفي

عزلب ایشان جاوداگانند

بأصموا وكانوا يعجلوا

مداغ ناموا ریشترند و بودند که گشتند از کردند

كانوا الا اننا هو نض

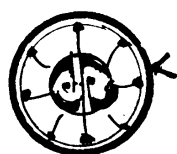
بودند یعنی بخوبی بگویند که از از

منصب فظوه لهمس ما

گشتی بر بیستی که در اندازا بگوشیدند بگوشیدند

كانوا يفعلون تركي كبريا

بودند یعنی کردند یعنی نزل از

ز لوجان اوجهنوز باقی
و اگر بود ندی بجز در دستگیر جان

و البقی فما یزال لیه ما

و سخا به و ما یزد کرده شد بدو

انقدر و هو اویا و لیلین

نکفتندی اشترازا دوستانی و کن

حسین از صغر فایستونی

وزانی از اشترازان فاستوزان

ایسترا

لیسترا لیلینا سر غارون
هر اینده باقی بجز در دستگیر جان
و اگر بود ندی بجز در دستگیر جان

لایزالینا کون لیلین

و اشترازان بجز در دستگیر جان

انقدر و هو اویا و لیلین

نکفتندی اشترازان دوستانی و کن

حسین از صغر فایستونی

وزانی از اشترازان فاستوزان

إِلَى السُّورِ لَنْ يُغْنِيَهُمْ
 سَمْعُهُمْ بِنِي حَشَمٍ وَالشُّأْنِ
 يُفِيضُ مِنَ اللَّيْلِ مِمَّا عَرَبُوا
 كَيْفَ رِيْدُ مِنْ أَرْبَعِ بَيْتَانِ خَدْرٍ
 مِنَ اللَّيْلِ يُفِيضُ لَوْ رَزَقْنَا آلَهُمْ
 أَرْبَعُ سَكْرِيْدٍ حَرَادِيْدِيَا كَيْفَ تَسْتَعْمِ
 وَكَيْفَ تَسْمَعُ مِنَ الشُّأْنِ هَدِيْدٍ
 مِنْ سَبِيْرٍ أَرَا وَوَحْيِ أَمَانِ

آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَحْنُ
 بِكَرْبِ بَيْتِنَا أَشْرَارٌ كَفْتَرُوا بِمَا نَزَّلْنَا كِتَابِي
 ذَلِكَ بَارِئٌ مِنْهُمْ فَسَبِّحْهُ
 أَنْ دَرَانِي مِنْ أَرْبَعِ بَيْتَانِ دَانِ شَمْرَانِ
 وَهِيَ بَانَانٌ وَاللَّهُمَّ لَا يُسَلِّمُونَ
 وَزَاهِرَانِ وَاشْرَانِ بَرَكٌ مَسْتَعْمِي كَفْتَرُوا
 وَإِذَا سَبَّحُوا مَا نَزَّلْنَا
 وَأَنْعَامٌ كَيْفَ تَسْمَعُ مِنْ فُرُودٍ كَرْدِيْدٍ شَدْرٍ

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا

جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطَع

أَنْ يُخْلِنَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

الصَّالِحِينَ فَمَا لَهُمْ بِاللَّهِ

بِشکایت و غمگینان
بشکایت و غمگینان

بِمَا قَالُوا اجْتَنِبُوا قُرْآنَ

مَنْ تَخْتَفَاهُمُ إِلَّا فِيهَا وَخَالِدِينَ

بِهَا وَذَلِكَ خَيْرٌ لَهُمْ

أَلَمْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَأَشْرِكُوا بِرَبِّهِمْ

اتلوه لا يحسنه مني
دوستی پیدا کرنا
کداری

وعلو امرار کمر الله
و بخورید از رخ روزی داد شاد خدای

خلا لا طيبنا واتق الله
حلال پاک و می پند از آن پاک

الذی انقربه هو مني
چنان خدای کشته بدو کرد بستگان من

وكتبوا باياتنا وآياتي
و دروغ بگویند از نشانی ما و نشانی

اصحاب الجحيم يا ايها الذين
ایها آن دوزخ آید

امنوا لا تخموا طبيبات
مؤمنان خدایان پاک پند

مأخراة الله ولا تظلموا
ای خدایان را در خدایان نشانی و گدازند از پند

سایز من اوسط ما بعلانی

درویشان از صبا نتر اغ سه طعم هید

اقل عیرو اکتسو نهر او محیر

اقل از شفا با جامه بر شبر لشن با از اذ کردن

زینیه قهر لکن خیز قضایم

گورده رکوهی و نیتوان سه روز ده داشتی

تلبه ایما هر ذابک کفازده
سه روز است کفازت

لا بوخنی کر الله باللعو

بینهی سید شارا خدای با کازت

فانیا علم و کنین یونخند

در سوکندان شفا و کونج سه پیر و سیر

صکرها عقدا نهر الایمان

شارا را دلایج بیهستید تا دین سوکندانرا

و کفازت به اظامه خوشتره
هر کفازت ان اطمحام دادن ده نفر

الجنه والميسر والاضباب

و بنان

و مقاموس

شکری

والا لاله رجب من عمل

و بی هلاک مقاموس که در این عمل

الاستظار واجنبه و علم

دو روز بخوبی از آن تا شام

مغزنی انما برب الایضا

بسیار سحر است در این بیت از او در زیر سحرها

انما انما اذا حلفتموا و اخطوا

سوکند انشا انما کسوکند حورید و نیک دارید

انما انما انما انما انما انما

سوکند انشا انما انما انما انما

انما انما انما انما انما

در شمار انما انما انما انما

انما انما انما انما انما

انما انما انما انما انما

از یوم یذبحکم الغداوة

اگر او کند میان شما عداوت

والبعضا فی الحیر واللبیر

و در سحر و معانوی

و یصاظر غزیر الله

و با نیزه میزنند و با شمشیر میزنند و با کمان میزنند و با هر چه در خصلی

و غیر الصلاة فقالنفر

و در نماز و گفتند

فتطهروا و اطهروا الله

و با وضو شوئید و با وضو شوئید خدا را

و اطهروا الرسول و احبار

و با وضو شوئید پیامبر را و با وضو شوئید

و از تو گویند و از تو گویند

بگردد و با وضو شوئید بگردد

علی رسولنا البلاغ المبین

و علی پیامبر ماست که رسالتش تمام ظاهر

ثُمَّ اتَّقُواُوا آمَنُوا ثُمَّ اتَّقُواُوا

و از بین هر چیزی بترسید و بگریزید و دستش از بین هر چیزی بترسید

وَلِحَسْبِئِهُمُ الْوَالِدُ الْمُتَّقِيبُ

و بنگه‌های خودند و خدای دوست دارد

الْحَسْبِئِهُمُ الْوَالِدُ الْمُتَّقِيبُ

بنگه‌های از او ای

آمَنُوا الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ

مؤمنان هر یک که یکبار یا چند بار خدای یگانه

الهِ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا

بسیست و ایشان کفر و گنجهند

عَلِمُوا الصَّلَاةَ لِيَجْعَلَ

و کردند نیکبها

فِيهَا طَعْمُوا الزَّامَاتِ

در این خوردند از آنان کم بپرسیدند

وَأَقْنُواُوا غُلُو الصَّلَاةِ

و بگردانید و بکنند نیکبها

غدا جلا لبحر بآقا آلتیز

عذابی دردمزکنار ای

آه منو الا تقبلو الا تصبر

موصاف مکتبید صبر را

وانته حور و غمز قتله

و شفا عجزانید و هرک بکشید از

منعک صحرانای جز آن و غیر
از شفا بقصد و اولی حصری مانت

من الصید تناله ابر الیم

از صید که رسد بران دستهای شفا

ورما حاکم و عجز الله

و نیزهای شفا تا براند حقای

من یخاف و میالغیب فخری

اگر با کبوتر سرازو بنا بدی هرک

اعتدلی بجزایک فله
که شفا و یکنه مس ان ابراهیم

ذَلِكَ صِيَامُ الْبَدْوِ

از روزه داشتن تا محشر

وَاللَّهُ عَفَا آلِهَتَنَا

عفتت صارت خود عمو کرد خدای ازاج

سَلَامٌ وَمِنْ عَالِي بُيُوتِهِمْ

بگه رسنت وهرکی وازنا بد داد و دارا در

اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ

خدای ازو و خدای عزیزی

مَا تَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ قُوَّةً

ایچ بگشتت از ستمتارل حکم کن درلک

ذِي الْغُلُقَاتِ مِنْكُمْ هُنَا

دو گواه عارل از شما تو بانی

بِالْبَعْثِ الْأَلْعَبِ أَوْ تَنْزِيلِ

رسیدار بگتیب یا خفارت

ظُلُمَاتٍ مُمْسِكَ بِرَأْسِهِ

طلام دروختن با همندان

حرفاً و اتعوا الله الی

محمدان و مرتبید ازان حذر

الیه تخشرو و زجخل

کبره کرده به سید صرد

الله العجبه البیت

حدادی خصبره خانم

المرافقنا بالکاتبین

حرام ایستادی و دمازا

ذو ایتبار لجله عید

خانیو داده ازا اردن حالا کرده سید شارا صید

البحر فظا مه منانا

دوبه و طعام ان محرز دار است

العرفه الیه سائنه و حرم

ستارا و طاروانا و حرام کرده سید

غلبه صید الیه صائنه

و نشا صید دشت حذر دایم

بِحَيْثُ عَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ

بهبی خبر داناست دانند بخدای

سُبِّحًا بِالْحَفَافِ وَإِنَّ اللَّهَ

سبحت عقوبت است و خدای

عَفُوٌّ رَؤُوفٌ جَبَّارٌ عَلِيمٌ

امر زبردگی در رحمت کنایه است نیست و سخام می

الَّذِينَ يَبْلُغُونَ إِلَى اللَّهِ

مگر رسانند سخام و خدای دانند

وَالشَّعْرَ الْحَرَامَ وَالْمَنَىٰ

و ماکان حرورا و نمازی را

وَاللَّيْلَةَ إِذَا كُنْتُمْ لَمَعًا

و تیرا بد را آن تا بد ایند

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمْعِ

خدای در آسمانها

وَمَا فِي الْأَرْضِ خُبْرًا إِنَّ اللَّهَ

و آنچه در زمین است و خدای

الایب لله تعالی

حرفها تا شاخه سید

بیتها الذی فی آفیه الایسالی

ای مومنان میسید

عزایسایان من اللیسوی کر

از حبه های ارشکر کرده شهد شادانه کن

و از شادان اغنها جیبی

دور پیسید اران از هضام

ما یدون و ما نکتون نظر

بگو دایغ هانز کیند

لا یتنبوی الخیث و الطیب

برابر چند واکه

ولو انجبرو کثرت الخیث

داره مسکه کیندنا ذوانی بلید

یا تعو الله یا اولی

بیر میزید از خدای ایزد اوندان

ما جعل الله من يخبره
 نكرد خدای هیچ اشتری شکافته حرام
ولا سايبه ولا فصيله
 و نه بیرون هشتت بندو حرام و نه کوسنی جو سته با ایا حرام
ولا خامر والجزال انزل
 و نه اشتری نر که از نفس او ای اشتری از صبار او ای بند حرام و لکن ایشان
كغزو انفقو و زكوى
 که کارشترند سه در حقیقت ۱۹

يترو القرآن بينك وبين الله
 کترو کرده بشنود قران اشکر کرده بشنود شما را عفو کرد خدای
عنها والله عفو و جبر
 ازان و عذای آمریز بکار برده اراست
فلا تسالها قوم من قبلكم
 بپرسیدند نه از ا قومی از پیش شما
فما ضلوا بها كما ضلوا
 و از شنود همان کافران

خسبنا ما وجدنا عليه

سر این ایچ محمدیهم دران

آبنا اولو كمال آل اوهر

دران با عا را ای ار مودول دران اشان

لا یتعلمون شیئا ولا

کنج دانستند چیزی

یقهیلو و ک نبایها اللینس

رو می سپردند ای

الله العزیز واکثرهم

حزار دروغ را و دروازه اشان

لا یتعلمون فی الاصل

حز درگاه ری فریضید و انان ک گفته شهرد

لهو سالا الی ما نزل

اشنا را که با یید درانج فود کرد

الله والی الرسو قالوا

حزالی و سعا صبر گویند

ایزیرا

تَعْلَمُونَ أَيُّهَا الَّذِينَ

كَمْ حَرِّدِي

أَنْسُوا أَشْهَالَ تَمِيهِمْ كَمْ

مومنان کو ای دادن میان شما

إِلَّا خَضِرًا خَلَّكَ اللَّهُ مَوْلَانِي

از ما جز کا خضر ای بجی از شما سار کی

جِبْرِيلَ الرَّحْمٰنِ أَنَا نَبِيٌّ
در هنگام وصیت کو گوی در صید دی

أَنْسُوا غَالِيكُمْ أَلَمْ تَنْصُرُوا

مومنان و ر شما ای کنگه دارید فتنه و شمارا

لَا يَنْصُرُكُمْ مِنْ غَيْرِ إِلَّا ذَا

زبان نکلده شمارا انکی در ره شد الطمان

أَهْلًا تَنْصُرُوا إِلَى اللَّهِ هُمْ صَحَابَتُهُمْ

که ره دارید بخداست و از کشتن شما

جِبْرِيلَ الرَّحْمٰنِ أَنَا نَبِيٌّ
مهم آگاه کنده شمارا دایج بودید

ذو غلزل منصرف اولو اخلیل
خداوند از غلزل از شما با دو دیکه

میر غنیمت کو از کنته منصرف
از غنیمت از شما برودید

فی الارض فی صابنم
در زمین و بر سر بشارت

مصیبت الطوبی کجاست
و کی به او از کجاست از دورا مصیبت

میر علی الصلوة فیفسا
از مس نماز سوگند حورند

یا لله انزل بیدع لاشکر
عزای از خداوند بشیر کجاست

به تفتنا ولو کاند
ملاز عیالی و از همه بشیر خداوند

میر علی فی الارض من مشعلا
و سخنان بگفته کجاست

ایستاد

استخوت علیهم الا ولبان
 کون گرفتند و ایشان از نخستیان
 و بیسماز با الله لشهادتنا
 و الله می خوردند بخدای کموانی ابا
 احق نیز شهادت آنها و ما
 درست تو اسما از خواهر از دو
 اعتدنا اننا انما المنز
 و کشتار فخریج ابا نون از

الله اننا انما الا قیبر
 خدایرا کم ابا نون از
 فاعز علی انما استخوتنا
 ار در رسیدن شهد در انما از دو سزاوار شدند
 انما فاعز انما نون
 دود یکی با استند
 مقاصها من الا نون
 محلی از دو از ایشان

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا

و می شنیدید از خدا، و میشنیدید

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

و خدای راه نجات دهنده گروه

الضَّالِّينَ يَهْدِي بِقُوَّةٍ يَجْمَعُ

(از روز به روز بگرداند)

فاستقرا

اللَّهُ الرَّسُولَ فَيَقُولُ مَا

مذکر سفا هم از او گوید

الظَّالِمِينَ ذَكَرَكَ الْآيَاتُ

سنتی کار را جمع آن سزاوارتر

الْبَاطِلِ بِالْقَهْلِ لَا تَعْلَمُ

که بیایند طاعتی را در

وَجْهًا وَتَخْفِضُ الْآيَاتُ

روی آن، با آن هستند

تَرَى آيَاتِنَا نَعْلَمُ آيَاتِنَا نَعْلَمُ

و اگر دانسته شود که کنانی سر سوگند از انسان

غايه و غلبي و اللاتك
مادر تو

اذا ابتدتك بهروج الفتر
که فوری کردیم ترا محبتی که

تعلم الناس في المقدر
ساخته کنی و دانا در بخت

و قلنا و ان علمي اللات
خویش ساختگان و ما جویم ترا کتاب

ذا لا يجتمعن قالوا لا علم
خواجه داده شد به گفتند علم نیست

لنا انك انك غلام الصبور
ایمانا تو تو شد دانا ناپسند ما

اذنا الله يا عيسى
گفت خدای ای عسی

بمنزل الذي حكى ليعتق
بدرمهم ای که کن گفت ما

یا ذی فخر و عیونک الاله
بهرمان عن و در دست گردی تا بینا و کارزار را

والا بنوض بان ذی فواد
و عیس را سندان من و که

تجمع الملوکی بیلاذ فخر
بهرمان عن

و ان کلفت بنی اسرا بکیر
بهرمان ادوری هر که ازنا
و که و از دستم هر زمان معویب را

والجینه و التورانی و
و حکمت و تورت

الانجیل و انجیل من
و انجیل و که ساختی از

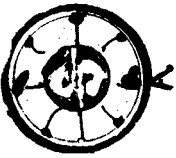
الطبریه و الطبریه
و طایر مغازین
و هر صورت

و فی سحر و سحر و سحر
و در سحر درای و بود و سحر

اینها

الحواریین الذین آمنوا بآیة
 الحواریین که بگردید سخن
 فویرسون فی القلوب آیتنا
دستها عبرت من گفتیم بگردیدیم
 و استشهدوا بآیةنا من قبلنا
دگر با او بی گناه با ما پیش از ما
 لآ قاتلوا الحواریین
چو اربابان گم گفتند

عنک اذ جئتهم بالبیتنا
 اذ انزلت که آوردید ایشان دین و در بها
 فقال الذین کفروا هم
گفتند ایشان که کافر شدند اذ امان
 انقلنا الا شیخ و صبیبتن
سست این مگر حادوی دینور
 ولنا و جنتنا الی
و کی و صحیح کردیم

قالوا انزلنا انزلنا كل منها

گفتند که خواهیم بخریم ازان

وتظهِر قلوبنا و نعلم

و با را اندر دلها و بدانیم

انزلنا و نزلنا و نزلنا

راست گوی ایها و بجه

غلبها من انزلنا هليلج

دراز از خواهر داد ازان

عيسى بن مرقه هل استطيع

عربی سرهمی اگر تواند

رساك ان يبرك غلبنا ما يركه

خداوندی که فرود فرستد و در آیا خوانی

بزرگ الله اعلم ان الله هو

از اسماز گفت پیر میزند

الله انزلنا كنوز هو هليلج

انضوی از هیلد موزان

مَكَانِكَ وَأَرْزُقْنَا وَإِنَّا

از تو در روزی ده ایبار و تو

خَيْرُ الْمَرْزُوقِينَ وَاللَّهُ

بهترین روزی دادار است گفت

الَّذِينَ آمَنُوا بِحَقِّ مَا آتَاهُمُ

حَقَّهُمْ مِنَ نِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِذْ

مَنْعَهُمْ أَنْ يُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

مِنْ ثَمَرِهِمْ وَمِنْ عَمَلِهِمْ

قَالَ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ

گفت عیسی مسیحم ای خداوندی

رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً

خداوند ما را فرود کن و رابعا خوانی

مِنْ سَمَاءِكَ لِنَأْكُلَ مِنْهَا

از آسمان تا عهد ایبار خیری

وَلِنُكَلِّمَ بِهَا بَنِي آدَمَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ نُوَدِّعُ أَجْرَهُمْ

فَاتِي اعْذِرْهُ عَذَابًا بِالْا

من عذاب کج او را عذابی .

اعْذِرْهُ اخْذِرْهُ مِنْ

عذاب کج من را از

الْعَذَابِ الْاَعْتَرِضْ

عذابان

اللَّهِ يَا عَذِيبِي بِرُحْمَتِكَ

عذابی ای عیبی سر مریح

اَنْتَ فَطَنْتَ النَّاسَ

ای تو کفتی مردم را

اَلْجَنَّةَ وَمَنْ فِيهَا وَالْجَنَّةَ

بکبریا - ما و مادر ما دجای

مِنْ ذُنُوبِهِمْ قَالا

از چه دجای کفتی

سَمِعْنَا لَنْ نَكْفُرَ بِمَا كُنَّا

عاشقیم تا ما کفر کردیم

اِنَّ عَلَامَ الْغَيْبِ مَا
 تَوَجَّهَ دَانِي تَابِدِيهَا
 فَتَلَمَّ لَهُمُ الْاَمَامَتِي
 كَفْتَحَ اَشَارًا عَرَاخَ بَطْرُو حِيَلِي
 بِهَ اَنْ اَعْبُدَ وَاللَّهِ
 دَرَانِ كَمَه بِي سِتِي خَدَايَا
 رَلْحِي فَو رَتَلَمَّ وَ كُنْت عَابِيهِمْ
 خَدَاوَنَه مَرْو خَدَاوَنَه شَا وَ بُو دَم وَ اَشَان

اِنَّ اَوْلِيَ الْاَلِيْسِي لِي حَقِي
 كَه كَرِيهِ اِيح نَبِيْسِي مَا حَقِي
 اَنْ كُنْت قَوْلُهُ فَاَنْ اَعْلَمُهُ
 اِد بُو دَم كَه كَفْتَحَ اَوْرَا دَانَسْتِي اِنَا
 نَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا
 دَانِي اِيح دَر صَفِي مَفْتِي وَ نِي
 اَقْلَمُ مَا فِي نَفْسِي حَقِي اَنْ
 دَانِي اِيح دَر حَمِيْتِي تَوَاسْتِي قِي

شهادت ما دامت بجمع
کواه حند دایم بودم دربار ایشان
فما توفیقنا من جنت انت
ازمان کعبی انبوی مرا تو بودی
الارقیب غلبهم وانت
بکه بان و ایشان و تو
علی صلی الله علیه و آله
در همه جنات کواهی

تبارک و اتهم عبادک
عذاب کنی ایشانرا ایشان بدکار تو اند
وان تغفر لهم و اتا کانت
وار پیام زور ایشانرا تو
الغیرین الحکیم قال
درست کار گفت
الله هذا انور من نفع
حالی این اهورا است که نفع کند

وَرَضُوا عَنْهُ ذَالِكِ
چشمنده شدند از او
آنست

الْفَوْزِ الْعَظِيمِ لِلَّهِ
دست بردن بزرگ
حداست

مَثَلِ الْيَسْمِينِ وَالْأَرْزِ
مکشانی اسماقها
وزمین

وَمَا فِيهَا مِنْ شَيْءٍ
وآنچه در آنجا
داری و در

الْقِلَادِ يُبْرِضُ قَوْمَهُمْ لَهُمْ
دستگاه گویا برای
رستگرفسان ایشان است

جَنَاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
مستانه نهای
همچو رود از زیر آن

الْأَنْهَارِ خَالِدِينَ فِيهَا
حوضها
جاودانه اندرینند در آن

أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
همیشه
چشمنده شدند حوالی از ایشان

کتابچه قدر
مهر تو اناس
صلوات الله ورسوله
الکبری و خیر عاتقنا
ذکر من الشهاد
انقر انزل الذکر
بیت

داججین و توری لیل الجبال
خاران دینی کھارا

تجسبها جا جلا ذوی کرم
بدرای اوا نخ جسته دان دی دوز

فرا السحاب صنع الله
خوارخو ابو صنع خدای

الذی انزلنا من السماء
مکرمه علی کرمه

یوم یسوز و یوم یسبح فی
کی کورنید و ان زود

الصورة ففریح فریح فی التیمور
مور یسید کی در اسماها

و فریح فی الامراض الامن
مکرمه فریح است

شا الله و کرمه
مکرمه املا اند بود

